

4 og 5 blive gennemført en anmeldelsesordning for storskalafor søg.

Til nr. 9

Det har givet anledning til problemer, at ordningen for opsættende virkning er forskellig fra ordningen på miljøbeskyttelsesområdet for særligt forurenende virksomheder. Problemerne skyldes, at de allerfleste virksomheder, der beskæftiger sig med genteknologi, også skal godkendes efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5.

Efter miljøbeskyttelsesloven kan al aktivitet – bortset fra bygge- og anlægsarbejder – sættes i gang, såvel mens klagefristen løber, som mens Miljøstyrelsen behandler en klage. Bygge- og anlægsarbejder kan desuden i visse tilfælde få tilladelse til at blive igangsat. Ved klage til Miljøankenævnet gælder der ikke udtrykkelige regler, og udgangspunktet er dermed, at klager *ikke* har opsættende virkning.

I § 27, stk. 2 og 3, i lov om miljø og genteknologi gælder det derimod for alle instanser, at der undtagelsesfrit ikke kan sætte nogen aktivitet i gang, imens klagefristen løber, mens der på den anden side dog er mulighed for, at klagemyndigheden – når der er klaget – kan ophæve den opsættende virkning.

Baggrunden for § 27 var dels hensynet til de andre klageberettigede, der skulle have en realistisk mulighed for at klage, dels hensynet til mulige påvirkninger af miljø, natur og sundhed, som brugen af genteknologi kan give anledning til.

Det foreslås, at den opsættende virkning ændres således, at der opstår parallellitet for produktionssagerne med miljøbeskyttelsesloven. Det er vurderingen, at de klageberettigede stadig vil have realistiske muligheder for at klage. Udnyttelsen af tilladelsen betyder ikke i sig selv, at en eventuel imødekommelse af klagen umuliggøres.

Det vil i øvrigt være op til virksomhederne selv at vurdere, om man vil starte produktionen under en klagesag.

Det findes ikke nødvendigt at kræve ubetinget opsættende virkning af klager, ligesom det heller ikke findes nødvendigt på miljøbeskyttelsesområdet, idet miljømæssige komplikationer kun vil være til stede i undtagelsestilfælde, idet det forventes, at de anvendte produktionsorganismer normalt vil tilhøre lavrisikogruppen. Det bemærkes, at klagemyndigheden ifølge forslaget vil kunne pålægge opsættende virkning, hvis der skønnes at være behov for det.

Det er ikke nødvendigt at ændre reglerne om opsættende virkning af klager i sager efter §§ 11–13. Med hensyn til levnedsmidler m.v. (§ 13) er der ikke modstrid med reglen i levnedsmiddellovens § 60. For stoffer og produkter (§ 12) er der overensstemmelse med § 54 i lov om kemiske stoffer og produkter.

Til nr. 10, 11, 12 og 13

Ændringerne er en konsekvens af, at storskalafor søg overføres til § 9.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.